

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **T.W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu

w dniu 26 listopada 2024 r.,

wniosku złożonego przez obrońcę z urzędu

w przedmiocie kosztów nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu w postępowaniu o wznowienie

na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze (Dz.U. z 2024 r. poz. 1564 t.j) w zw. z § 2 ust.1, § 17 ust. 4 pkt 1 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2024 r. poz. 763).

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. P., Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 885 zł 60 gr. (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy) w tym należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za podjęcie czynności w sprawie o wznowienie, jako wyznaczony z urzędu obrońca skazanego.

[WB]

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 24 września 2024 r., wyznaczono adw. P.P. obrońcą z urzędu skazanego T.W. i zlecono mu sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania albo sporządzenie opinii prawnej o braku podstaw do wniesienia takiego wniosku. Wyznaczony obrońca w dniu 8 listopada 2024 r. złożył pismo zatytułowane „*wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 25 lipca 2024 r., sygn. II AKz 654/24*”, przy czym w istocie zasygnalizował istnienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., wskazując na wadliwość „*obsady składu orzekającego*” polegającą na udziale w rozpoznaniu sprawy „*dwóch neosędziów powołanych uchwałą Neo – KRS.*” W piśmie tym obrońca złożył także wniosek o przyznanie mu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu skazanemu w postępowaniu o wznowienie postępowania wraz ze stawką VAT, oświadczając, że nie zostały one uiszczone ani w całości, ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego zasługiwał na uwzględnienie. W myśl § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2024 r. poz. 763) koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego obejmują:

- 1) opłatę ustaloną zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz
- 2) niezbędne i udokumentowane wydatki adwokata ustanowionego z urzędu.

Zgodnie zaś z § 4 ust 3 cyt. rozporządzenia opłatę, o której mowa w poprzednich ustępach § 4, podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług. Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy zasądził na rzecz adwokata wynagrodzenie w kwocie obejmującej opłatę przewidzianą dla tego rodzaju czynności zgodnie z art. 17 ust. 4 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2024 r. poz. 763), podwyższoną o należny podatek VAT.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[WB]

r.g.